

ГЕРОЇ – ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ ЯНГОЛЯТА

ПОМІЖ НАС!

Це рятувальники Шепетівського району Олександр Зелінський та Олександр Семенович. Мужні чоловіки, для яких ризикувати життям заради інших – щоденна робота. Вручила їм відзнаки Верховної Ради за заслуги перед українським народом.

Щиро сподіваюся, що ця страшна війна дасть поштовх до кращих змін у системі забезпечення підрозділів ДСНС. Адже зараз ця праця набула ще більшого змісту, бо саме рятувальники гасять пожежі після ворожих обстрілів, розбирають завали і чи не першими надають таку необхідну людям медичну і психологічну підтримку.

Наші шепетівські рятувальники швидко і без жертв загасили нафтобазу, яка загорілася внаслідок удару ворожої ракети.

А скільки подвигів ми ще не знаємо, про стільки людей маємо розповісти!

Дякуємо за жертвність заради спокою і миру в нашій країні!

Олена Копанчук,
народний депутат України

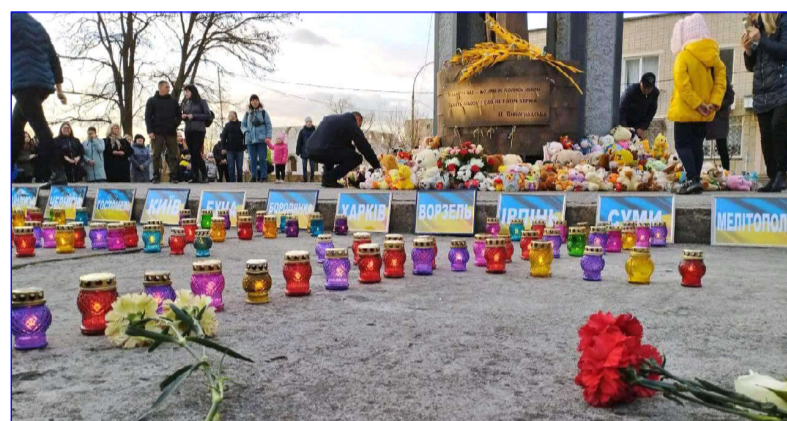

Недільна акція біля пам'ятника жертвам Голодомору зібрала сотні нетішинців. 10 квітня дорослі і діти прийшли, аби віддати шану вбитим та закатованим маленьким українцям, яких забрала у вічність війна. Сотні м'яких іграшок та лампадок символізували обірване дитинство, а спільна молитва полинула у небо за малечу з Бучі, Ірпіня, Гостомеля, Бородянки, Маріуполя, Харкова, Чернігова, Краматорська та інших українських міст. Священники нетішинських храмів закликали містян до єдності, любові та захисту Вітчизни, нагадали присутнім про уроки історії, які потрібно вивчити та усвідомити, аби ніколи більше не повторювати фатальних помилок.

Ніщо так не ятрить і не кривавить душу, як знищене майбутнє, як обірване маленьке

життя, бо убиті дітки могли б стати цвітом української нації. Цього дня нетішинці принесли квіти їх безсмертним душам.

У спільній молитві до Бога нетішинці не соромилися сліз, разом виконали Державний та духовний гімни України, а щемлива

мелодія Мирослава Скорика разом із вогниками свічок полинули у вечірне небо над містом. Туди, де оселилися душі українських малюків, українських янголят...

Тетяна Степанюк
Фото автора

КВІТНЕВІ ЗДОБУТКИ БОГУША

Цьогоріч у особистому житті Олександра Богуша квітень – місяць особливий: 22 квітня він відзначатиме 60-річчя. Святочна дата – нагода пригадати миттєвості, які трапились у житті ювіляра.

Спогадами про прожиті роки Олександр Богуш не раз ділився із колегами. Перед приходом у колектив ХАЕС Олександр не мав достатнього професійного досвіду, адже перед призовом до Збройних Сил тільки-но закінчив Кам'янець-Подільський індустріальний технікум за спеціальністю «гірничий майстер» і кілька місяців попрацював за спеціальністю. Довелось починати практично з нуля, опановувати складові спеціальності та й людських стосунків.

У колективі атомників Олександра Богуша характеризують як професіонала високого рангу, зауважують, що при цьому це щира гармонійна особистість. Йому притаманні риси товариськості, вміння прийти на виручку.

Робота О.Богуша пов'язана із великою відповідальністю і надзвичайною прискіпливістю. І саме такий він під час виконання покладених на нього завдань.

Але не тільки трудовим процесом живе спеціаліст. Організаторський хист Олександра Миколайовича допомагає відстоювати інтереси колективу у якості профспілкового лідера підрозділу. Його неодноразово обирали головою цехового комітету. Працівники підрозділу схвально відгукуються про організовані ним екскурсійні поїздки у Київ, Умань, сприяння в одержанні путівок на санаторно-курортне лікування, матеріальної допомоги у зв'язку із сімейними обставинами. Діяльність важлива, бо

забезпечує позитивний настрій – неабиякий важіль у виробничстві.

Олександр Миколайович у дев'яностих роках обирався депутатом міськради, був членом Центрального Комітету Атомпрофспілки. Протягом 37 років своєї виробничої діяльності Олександр Богуш підготував чимало спеціалістів, які повноцінно влились у виробничий процес і вже самі практикують наставництво та опіку над молодими працівниками.

Він переконаний, що життя – це не лише виробничі досягнення, важливо мати надійний «тип», цінувати людей, з якими зростає і хто формував твою свідомість. Тільки за таких умов можливо посправжньому осягнути своє коріння, просякнути любов'ю до рідної землі, яку нині намагаються сплюндрувати негідні російські покидьки. Вони вже встигли осквернити малу батьківщину Олександра Миколайовича, завдавши ракетних ударів по летовищу у Старокостянтинові.

- У дитинстві у колі моїх друзів була популярною гра у війну, - пригадає Олександр Богуш, - ми самотужки робили муляжі зброї з дерева і віддавали захопленню багато часу. Ніхто гадки не мав, що доведеться бути свідками та учасниками подій, які із художніх фільмів про Другу світову війну прийшли у нашу реальність. Зараз у нас іншого виходу немає, як вистояти та зламати підступного ворога.

У атомників у цьому сенсі також відповідальна місія – забезпечити надійне та безперебійне постачання електроенергії для потреб держави в умовах воєнного стану. І ця місія буде виконана.

Олександр Шустерук

ЩИРА ВДЯЧНІСТЬ

Добровольче формування Нетішинської міської територіальної громади висловлює щирі слова вдячності та поваги ППО ХАЕС за вагомий фінансовий внесок у зміцнення обороноздатності нашої громади! На благодійні рахунки Нетішинської тероборони було перераховано неймовірні 300 тисяч гривень!!!

Ці кошти будуть витрачені на придбання автомобільної техніки та паливно-мастильних матеріалів. Це дасть змогу підвищити оперативність реагування підрозділу на усі загрози, які виникатимуть. Дякуємо усім за фінансову, матеріальну та моральну допомогу! Окремі слова вдячності хочемо сказати на адресу голови ППО ХАЕС Михайла Гука та працівника ВП «ХАЕС», учасника 3-ї сотні ТрО, Володимира Олександровича Зелінського.

Разом готуємось до оборони – разом переможемо!

«ГАРЯЧІ ЛІНІЇ», ЯКІ МОЖУТЬ СТАТИ У НАГОДІ

Міністерство соціальної політики України збрало контакти, які стануть українцям у нагоді зараз

Урядова «гаряча лінія» – 15-45.
Національна гаряча лінія з питань попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації – 116 123, 0 800 500 335.

Контакт-центр Пенсійного фонду України – 0-800-503-753, (044) 281-08-70, (044) 281-08-71 (<http://www.pfu.gov.ua>).

Фонд соціального захисту осіб з інвалідністю – (044) 293-17-48, (<https://www.ispf.gov.ua/>).

Фонд соціального страхування України (<http://www.fssu.gov.ua/.../main/uk/publish/article/981073>).

«Гарячі лінії» областей України, Хмельницька область – (0382) 65-70-78.

Телефонна лінія офісу Генерального прокурора щодо злочинів, вчинених в умовах збройного конфлікту – (096) 755-02-40; conflict2022.ua@gmail.com.

«Гаряча лінія» для родичів загиб-

лих від російської агресії – 0 894 201 867.

Чат-бот з пошуку рідних в телеграм – «Знайди рідних» (https://t.me/Family_Search_bot).

Якщо Ви готові прихистити дитину у своїй сім'ї або загубили дитину, або бачите самотню дитину – **чат-бот в телеграм «Дитина не сама»** (@dytyna_ne_sama_bot).

Безкоштовна та анонімна допомога фахових психологів – 0 800 211 444.

Як діяти, якщо на ваших очах окупанти беруть у полон людей – 067-650-83-32, 098-087-36-01 (цілодобово), united.centre.ssu@gmail.com.

Контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги – 0 800 213 103, <https://www.legalaid.gov.ua/>.

Підтримка дітей за кордоном – сімейні форми-група у Telegram (<https://t.me/+yUSZH17ou2Y3NjUy>).

БУДЕ КОРОТШОЮ НА ДВІ ГОДИНИ

У Хмельницькій області від 15 квітня змінюють тривалість комендантської години. Про це повідомив начальник обласної військової адміністрації Сергій Гамалій. Тепер вона розпочинатиметься пізніше та закінчуватиметься раніше, ніж зараз. Вже з 15 квітня комендантська година діятиме від 23:00 до 5:00.

Додамо, що під час комендантської години заборонено перебувати на вулицях та інших громадських місцях без спеціальних перепусток. Їх видає комендатура, створена у Хмельницькій області.

ЗНАЄШ МИНУЛЕ – ПЛАНУЄШ МАЙБУТНЄ

Вивчення історії – необхідна складова знань про минуле і погляд у майбутнє. Знання забезпечують переконання, що на своїй землі у нас є власні традиції і розуміння, що все буде так, як ми плануємо і як ми хочемо.

Заступник директора з наукової роботи міського краєзнавчого музею Тарас Вихованець для зацікавлених нетішинців зробив доповідь про палац князів Яблоновських у селі Старий Кривин. Від колишньої розкішної резиденції на сьогодні залишилися муровані брама та міст, чималий парк та одне з приміщень. Цікаво було дізнатися про історію, господарів, інтер'єр палацу та багато іншого, що колись так приваблювало гостей князівської родини, а також мандрівників. Про все це Тарас Васильович розповідав, ілюструючи оповідку зображеннями, документами та світлинами. Чи доречно це зараз, і чи потрібно? Так, звісно. Адже це наша земля й наша історія.

МАЙСТЕР-КЛАСИ!

На базі Нетішинського міського краєзнавчого музею проведено низку цікавих майстер-класів викладачами «Нетішинської художньої школи». Всі майстер-класи – змістовні та цікаві.

Шостого квітня викладачі Алла Макарик та Алла Блінова демонстрували прийоми і навички із писанкарства. Вони не лише навчили присутніх азам цього цікавого розпису, а й розповіли історію писанок, значення символів, які на них наносяться. Восьмого квітня наші гості мали нагоду виконати малюнок у техніці олійної пастелі. Допомогли їм у цьому викладачі Тарас Поліщук та Євген Садовець.

Десятого квітня під керівництвом викладача Надії Алейксенко творили вироби із бісеру.

Заплановано також майстер-клас із виготовлення ляльки-мотанки, який проведе викладач Юлія Борцова.

Подібні заходи мають чудовий терапевтичний ефект, дозволяють хоча б ненадовго позбавитись страхів та тривоги.

Додамо, що наші майстри не лише проводять майстер-класи, а й забезпечують всіма необхідними матеріалами.

Слідкуйте за нашими анонсами, майстерня чудес продовжує свою роботу. Оксана Кононюк, директор Нетішинського міського краєзнавчого музею

Нетішинці доєдналися до благодійного ярмарку на підтримку України та ЗСУ, який відбувся 10 квітня у Лондоні

На запрошення пані Наталії, яка очолює нетішинський «Жіночий батальйон», принести свої вироби відгукнулися і дорослі, і діти. Свої поробки передали вихованці реабілітаційного центру «Мрія», учні шкіл, Будинку дитячої творчості та «Клубу юній технік». Усі прикраси, картини та мистецькі вироби з українською символікою були передані до Лондона.

Серед організаторів акції – донька працівників ХАЕС Оксани та Миколи Гановських Alona Petkevicius, яка мешкає в Англії. Протягом дня у неділю Альона виходила наживо в ефір у мережі фейсбук, де нетішинці могли відслідковувати, як проходить ярмарок.

Лондонці охоче купували вироби нетішинських майстринь та дітей. За підрахунками організаторів, вдалося зібрати 1700 фунтів стерлінгів у результаті продажу прикрас та подарунків, а це лише частинка того, що було представлено на ярмарку. Отже, після остаточного підрахунку буде визначатися, на які саме потреби для підтримки захисників України буде витрачено кошти.

Юлія Тараторкіна

ВАРЕНИЧКИ ДЛЯ СТОЛИЧНИХ ТЕРОБОРОНЦІВ

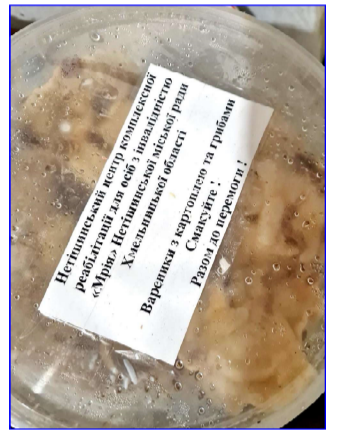
Мене війна застала у Києві. Було страшно, адже час від часу, крім постійних оголошень про повітряну тривогу, міни розривались то в одному, то в іншому районі столиці. Ми з сестрою довго вагались, чи покидати Київ, адже дорого нам люди пішли у тероборону, і ми намагались усілякими способами допомагати їм, бути на постійному зв'язку. Проте, за два тижні ми вирішили повернутись на малу батьківщину.

Дорога була довгою і складною, але вдома змогли відігратись і трішки заспокоїтись. Разом із батьками збирали одяг та нарізали стрічки для маскувальних сіток, вносили посильну лепту у забезпечення захисників карематами, іншим необхідним спорядженням.

Були обізнані, що волонтерською роботою у місті займаються усі: від малого до великого. І підтвердженням, що наші турботи не марні, стало фотоповідомлення від киян, що забезпечували спокій столиці. «Зараз будемо ласувати виробами нетішинських чудесниць, - похвалився Андрій. – На вечерю зробили вареники з картоплею і грибами від Нетішинського центру комплексної реабілітації для дітей з інвалідністю «Мрія». Смачно, широко вдячні. Всюди наші люди!»

Кожен українець вносить частку своєї душі у справу захисту держави. Ми єдині у пориві здолати ворога. І ця єдність принесе необхідний результат.

Надія Гусарова

МАМИНА ДОМІВКА СТАЛА ПОРЯТУНКОМ І ПРИХИСТКОМ

Донедавна Тетяна Хоптій, професійна масажист-косметолог, мріяла про становлення власного бізнесу, адже більше року тому відкрила студію краси у Броварах. Нині мріє, аби якнайдовше тривали спокійні хвилини, коли її діти можуть гуляти під чистим небом і годувати голубів на вулиці. Їх у неї троє: 13-річний Олександр, 10-річна Марта та 11-місячний Захарчик. Сьогодні ця сім'я знайшла відносний спокій у Нетішині, тікаючи від війни з міста під Києвом.

- Нам, мабуть, набагато легше, ніж іншим біженцям, бо їхали ми не будь-куди, а до мами. Я родом з Нетішиня, тут закінчила 9 класів ЗОШ №4. Останні шістьнадцять років ми з чоловіком та дітками живемо у Броварах. Це надзвичайно красиве та перспективне місто, - розповідає Таня. – У нас було спокійне і щасливе життя: діти ходили до школи, займалися улюбленими заняттями, ми з чоловіком працювали, будували власний дім недалеко від міста. Жили, як і тисячі українських сімей: долали труднощі, мріяли, планували.

Той чорний лютевий ранок для них розпочався о четвертій годині вибухами та пострілами за вікном. Оразу зрозуміли – війна. Тетяна зі сльозами на очах пригадує, що у перші хвилини розгубилася і не знала, що насамперед хапати і кидати у сумку. Однак опанувала емоції і методично почала складати найнеобхідніше: їжу, дитячий одяг, документи. Оразу прийняли рішення

їхати до мами в Нетішин, проте неможливість придбати пальне поставила на деякий час крапку на переїзді. Більше двох тижнів разом із сім'єю сестри вони жили у своєму недобудованому будинку.

- Благо, що чоловік змурував камінь, і ми змогли обігріватися. Вистачило і запасу продуктів, які ми одразу закупили. Через постійні тривоги, гул винищувачів, які низько літали над нами, звуки вибухів, які доносилися з Києва, Бучі, Ірпеня, часто сиділи у лугосі. Однієї ночі прокинувся від потужного вибуху: будинок дрижав. Від страху у мене підкошувалися ноги, досі дивуюся, як не пропало молоко в грудях, адже я досі годую Захарчика. Мабуть, Бог допоміг. За хвилину були усі у підвалі, - пригадує жінка.

Завдячуючи київським волонтерам, жінкам із дітьми вдалося виїхати до Києва, а звідти електричкою дісталися Кривина. Це була нелегка і тривожна дорога: з обстрілами, сльозами і полегшенням, коли дісталися маминої домівки. Чоловік Тетяни лишився у Броварах допомагати територіальній обороні, а до сім'ї приїхав пізніше, коли організували евакуаційні коридори.

- Щаслива, що ми змогли вчасно виїхати, адже діти і досі здригаються від голосних

звуків, виття сирени. Потроху відходять від тих тривожних тижнів, у Нетішині гуляють у парку, ходять з бабусею на дачу. Тут нас прийняли надзвичайно тепло: забезпечи-

ли одягом, продуктами, памперсами для маленького, адже ми фізично не змогли взяти багато речей, крім однієї валізи. Я вдячна і місцевій владі, і нетішинцям, які допомагають і підтримують нас, вимушених переселенців. Не перестаю дивуватися

згуртованості і доброти наших людей, біді насправді легше долати разом, - розчулюється Таня.

Нині Сашко і Марта мають можливість вчитися – дітей прийняли до ЗОШ №1, забезпечили їх підручниками. Проте діти мріють, аби скоріше закінчилася війна і вони змогли знову повернутися до рідного міста, до своїх друзів, до улюблених занять спортом, малюванням і танцями. Кажуть, у бабусі дуже добре, проте скучають за домівкою. Маленький Захар ще не розуміє трагічності ситуації і солодко спить у візочку, коли мама з ним гуляє нетішинськими вулицями. Таня каже, що приємно вражена містом енергетиків. За той час, коли вона виїхала з рідного дому, Нетішин розбудувався, став ще зеленішим та красивішим.

- Такі гарні дитячі майданчики тут, чудовий сквер за універмагом, для мене це нове, - ділиться враженнями жінка, - у моєму місті дитинства затишно і тепло, адже тут живе моя мама. Проте я сумую за Броварами, бо там народилася мої діти, там моя душа. Я вдячна кожному військовослужбовцю Збройних Сил України, які боронять Вітчизну від рашистських окупантів, які стримали ворога на підступах до міста, і моя домівка уціліла. Я вірю у нашу перемогу і переконана, що ми усе відбудуємо. Так хочучи бачити свою країну квітучою, мирною, вільною, хочучи бачити очі своїх дітей, у яких світиться щастя.

Тетяна Степанюк
Фото автора

Перспектива

Розповсюджується безкоштовно

Засновник - адміністрація і трудовий колектив Хмельницької атомної електростанції

30100, Хмельницька обл., м.Нетішин, вул. Лісова, 6, редакція.
Тел.: редактор 6-37-85; кор-т: 6-37-86; www.xaes.org.ua

Зам. 829. Тираж 1000 екз. Обсяг 0.46 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ХАЕС. Газета віддрукована у ДОД ЦГЗ ВП «Хмельницька атомна електростанція». Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.

Головний редактор В.П. Гусаров, тел.: 6-37-84. E-mail:gusarov.viktor@khnpp.atom.gov.ua